UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Tito discipulo. Cap[itulum]. cviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

GRegoriꝰ: theodorꝰ: ⁊ leo
confeſſores tē-
pore conſtantij
imꝑatoris apd̄
in ſulaꝫ ſamū claruerūt. Qui
ex partibus orientalibus or-
ti: quo ad ſeculū milites im-
periales: corde ꝟo deo militā-
tes pro fide xp̄i martyrium
deſiderabant pati. Gregorius eñ ſenex venerā-
da canicie ⁊ ſapientia decoratus. Theodorū fe-
re .xxx. annorū: ⁊ leonē adoleſcentē edocebat:
verū duꝫ hereſi arrianorū ſub conſtantio vigen-
te edictuꝫ eſſet: vt oēs per vniuerſum orbem
eiuſdē ſecte fierent: ipſiq; ſancti milites catho-
lici: quibus erat cor vnum ⁊ anima vna in dño:
cum alijs ſuis cōmilitonibus apud ſiciliā dege-
rent: multis circūquaq; diſperſis fidelibus ob
perſecutionem: ipſi ſancti cephaloniā deuene-
runt. Et decreto habito ab alijs diſcedere: ſoli-
q; chriſto militare: ad ſamū inſulā ibi iuxta po-
ſitam abierunt: vbi ruberū denſiſſimū inuenien-
tes: idem ſancti locum ſolitarium elegerunt.
Sed pro tunc cōmilitonibus diſcedere non va-
lentes: vna cum eis ad italiam nauigarunt. In-
deq; diſcedentes occulte: reuerſi ſamum intra-
uerunt rubetum parteq; templi vetuſtate diru-
pti ibidē repertam habitare ceperūt: peniten-
tie operibus ac contemplationi vacantes: vbi
poſt tēpus aliquod oratione facta: omnes eo-
dem die feliciter obdormierunt: videlicet .ix.
kalēdas ſeptembris. ¶ Michael ꝟo ipſius in-
ſule nobilis ⁊ ditiſſimus elephātia lepra labo-
rantes: dum a medicis liberari non poſſet: ad
dei auxilium oratione confugit. Cui per viſum
apparuerunt tres viri in ſpecie angelica eidem
mandates: vt corpora eorum que dudum inhu-
mata iacuerant: ⁊ a porcis ſtercorizabātur tu-
mulare deberet: ⁊ ſic ſanitateꝫ perciperet. Qui
euigilans ⁊ noīa ſanctorū ⁊ locū ignorans: ma-
ne bubulcū reppit: q̄ eidē michaeli retulit: ꝙ
dum iuxta rupem quandā porcos paſceret et
vnū ex grege fugientē inſequeretur: mirā fra-
grantiā ſenſit. Ingreſſuſq; rubetū tria corpora
ſanctorum inhumata ⁊ oīno incorrupta vidit: a
quibus odor ille maximus exhalabat. Ille ꝟo
ipſa eſſe ſanctorū corpora: qui ſibi nocte appa-
ruerant intelligens: equū aſcendens: bubulco
duce locū cōcitꝰ adijt: ⁊ corpa fulgētia reppit:
que deoſculans mundationē recepit. In quo
loco monaſteriū de proprio cōſtruxit: ⁊ ipſa cor-
pora honorifice condidit. Poſtq; ijdem ſancti
ſibi apparuerūt in habitu: videlicet quo in mū-
do fuerant conuerſati: vitam et nomina ſua ac
diem obitus eidem per ordinem enarrantes.
Que oīa michael ſcripture mandauit. ¶ Pro-
ceſſu ꝟo temporis duo ex ipſis corporibus a ve-
netis dicuntur fuiſſe inde leuata: et venetias
ad monaſteriū ſancti zacharie delata ſancti gre-
gorij ⁊ theodori: vbi in eadē arcella poſt altare
maius requieſcunt: vna cum corpore ſancti za-
charie ꝓphete patris iohānis baptiſte. ¶ Leo-
nis aūt corpus apud ſamum adhuc habetur.

¶ De ſancto Sidonio epiſcopo. Cap̄. cvij.

SIdonius
apollinaris epi-
ſcopus aluerneñ.
floruit tpe childe-
berti regis. Hic ex prefecto
antiſtes: vir ſm ſeculi digni-
tatem non infirmus litterarū
ſapientia ac diſciplina peri-
tiſſimus fuit: qui multa opu-
ſcula ꝓutilia digeſſit. Epiſto-
larum enim grande volumen ad diuerſos: ſcra-
bro ſed erudito ſermone condidit. Item pane-
gyrica metra antoni auguſto: ⁊ maioriano augu-
ſto: ⁊ adiuto imperatori ſocero ſuo. Scripſit et
cauſarum librum vnum. Item librū excuſato-
rium ad iarum clarum felicem. Epithalamium
ruricio et hibernie. Epigramma ad virum cla-
rum karolinum. Epigramma ad imperatorem
maiorianum. Epithalamiū polemio ⁊ aranco-
le. Euchariſton ad fauſtum epiſcopum. Epi-
grammata .v. ad diuerſos. Properion ad librū
ſuum. Librum pontij leontij. Laudem narbo-
neñ. vrbis conciuiū. Qui ⁊ primi iuſtini tempo-
re debitum ſoluit humanū in chriſto quieſcens
.ix. kalendas ſeptembris.

¶ De ſancto Tito diſcipulo. Cap̄. cviij.

TItus diſci-
pulus beati pauli
apoſtoli fuit: cui
idē apoſtolus ſpe-
cialeꝫ epiſtolā dirigit. Huius
vitā ſcripſit zenas legis peri-
tus: cuius idem apoſtolus
eadem epiſtola .iij. cap̄. men-
tionem facit. Qui a minoe re-
ge crete generis duxit origi-
nem in eadem inſula nobilibus parentibus or-
tus. ¶ Deſiderans autem homeri et aliorum
philoſophorum poemata: vacans circa illa:
cum eſſet annorum .xx. audiuit de celo ſibi vo-
cem illapſam: ꝙ oportebat eum inde recedere:
et animam ſuam ſaluare. Poſt hec nouem an-
nis elapſis: iuſſum eſt ſibi: ꝙ librum eſaie lege-
ret vbi dicit. Renouamini a me inſule multe:
iſrael ſeruabitur a domino eterna ſalute. Miſ-
ſus eſt itaq; ab auunculo ſuo proconſule crete
hieroſolymam: audire et videre de miraculis
ieſu chriſti. Qui abiens vidit paſſionem xp̄i: re-
ſurrectionem: atq; aſcenſionem: ⁊ ſpiritusſan-

cti aduētū in apl'os. Sicq̧ pfectā certitudinē
de xp̄o aſſumēs credidit: ⁊ annumeratꝰ eſt cum
lxx. diſcipulis in quos ſpūſſctūs corporaliter
deſcēdit. ¶ Poſtq̧ aūt ab apl'is ep̄s cōſecratꝰ
eſt: miſſus eſt cum paulo ad gentes p̄dicandas.
Qui nauigātes ad cretā inſulam xp̄m predica-
bāt. Quos rutilius titi cognatꝰ deridebat. In-
terea vō rutilii filius morit: ⁊ a paulo ſuſcitat.
Sicq̧ rutilius credēs cū oī domo ſua baptiza-
tur. Paulꝰ vō titū creteñ. ep̄m ordinauit: ip̄mq̧
crete dimittēs abijt. Poſt duos aūt ānos titus
ad paulū romā acceſſit: cū quo ⁊ fuit vſq̧ ad in
terfectionē eiꝰ a nerone: corpuſq̧ ipſiꝰ vna cū
luca euāgeliſta ſepeliuit. ¶ Poſt hec titꝰ ad cre
tā deuenit: vbi gratioſe de fide xp̄i diſputans:
tandē cū increduli pſiſterēt orauit ad dn̄m: sta-
timq̧ idolū diane qd̄ colebant cecidit: ⁊ in pul-
uerē redactū eſt: ⁊ mox crediderūt aīe q̇ngēte
in xp̄o ⁊ baptizati sunt. Conſecrauit aūt titus
p̄sbyteros ⁊ diacones: ipſe vō metropoli preſi-
debat. Cū die quadā trāſiret ante palatium: qd̄
ſecūdus pconſul iuſſu imperatoris in iouis noīe
cōſtruebat: maledixit illud: ⁊ ſtatim opus fundi
tus diſſipatū eſt. Tūc ſecūdus venit ad titū cū
lachrymis rogās ſe indēnem ab opere cōſuari:
cū titꝰ impoſuit: vt opus in noīe vnius dei chri
ſtianorum inciperet: ⁊ ſic opus perficere poſſet:
quod ⁊ factū eſt. Completo vō opere ſecūdus
cū filio ſuo baptizatꝰ eſt. ¶ Dū igit beatus ti-
tus morti appropinquaret: vidit angelos ad ſe
miſſos: ⁊ reſplēduit facies eius ſicut ſol: q̄ ſpi-
ritū ſuū ⁊ plebē ſibi cōmiſſam dn̄o cōmendans
in pace quieuit etatis ſue āno. xciiij. octauo ka
len. ſeptembris: ſepultuſq̧ eſt in metropoli cre
te: vbi ⁊ quieſcit miraculis coruſcans.

¶ De ſancto Tito ep̄o. Cap. cix.

Titus ep̄us poſtre
menſis claruit ſub iuliani ⁊ io-
uiani imperatorum tpibꝰ. Qui ſcri-
tate ⁊ vita cōſpicuus: aduerſus
manicheos fortiſſimos ſcripſit
libros: ⁊ doctrina luculēta in pplo ſuo claruit.
Et ſub valētis impio in pace quieuit: vt tradit
hieronymus libro de viris illuſtribus.

¶ De ſancto Geneſio martyre. Cap. cx.

Geneſius
martyr apd̄ are-
lateñ. vrbē paſ-
ſus ē ſub diocle
tiano imperatore:
qui ex eadem ciuitate oriūdus
artē minoſtellā exercēs xp̄ia
nos primaciter irridebat: ⁊ dū
vellet diocletiano p artis ſue
peritiā placere: cepit ſcrutari
chriſtianorum geſta curioſe: vt eadē poſtmodū mi
matice ſimulādo ceſari in eadē ciuitate degēti
ſola tiū exhiberet. Cūq̧ baptizari vidiſſet iſta
tes ⁊ geſta xp̄ianorum q̄ i ſacramēto ſiūt mēti cō
mēdaſſet: cū imperatore ad theatrū preexit: vt ba-
ptiſma ludibrio ſimulās aſtātes puocaret ad ri
ſum. Cōuocatis q̧ aliis mimis ⁊ ioculatoribus
imperatore ſpectāte: lecto ſe deferri faciēs ⁊ egro-
tū fingēs: dixit ad ſuos: vt q2 grauē ſe ſentiret:
leuē fieri volebat. Rn̄derūt q̧ ip̄m leuē facere
nequibāt: q2 nec ipſi fabri: nec ipſe ferreus erat:
exhibuerūt his dictis pplo gentiliū riſum. Ge
neſius aūt irridēdo dicebat: q2 xp̄ianꝰ mori deſi
ſiderabat: vt i illa die vel fugitiuus inueniret.
Ad hec vba ⁊ diocletianꝰ riſum ꝯtinere nō po-
tuit. Cui vt arte ſua iocādo magis placeret ex-
orciſtā ⁊ p̄ſbrm itrare faciūt: ⁊ eos iuxta lectū
geneſij ſiſtūt: ⁊ ipſis interrogātibꝰ ad quid eos
vocaſſet: ipſe iā diuinitꝰ tactꝰ nō ſimulate: ſꝫ ex
puro corde rn̄dit q̧ baptiſmū petebat. Impa-
tor vō ac ppl'i cū adhuc ſimulare credentes ac-
currūt aquā exhibentes: ita vt imperator ei mune-
ra p̄beret: ⁊ cū baptizatꝰ eēt ⁊ albis indutꝰ: dū
in lectulo conſederet: ⁊ ſacerdos cum exorciſta
abijſſet: veniūt ad eū quaſi ab imperatore miſſi:
qui eum tenerēt: ⁊ quaſi ad fictā paſſionem ad-
ducerent. Tūc in albis veſtibus ad imperatorē
accedens ad locū vbi ſtatua veneris erat āſcen
dit: ⁊ corā oībꝰ xp̄m confitēs concionari cepit:
aſſerens ſe xp̄ianos ſemper exoſos habuiſſe: ⁊
eorum fidē deriſiſſe: baptiſmū aūt chriſtianorum
deluſorie requiſiſſe: ſed vbi aqua ipſum nudum
tetigerat: vidit angelū dei ſplendidum iuxta ſe
ſtātem: ⁊ omnia peccata ſua que ab infantia fe-
cerat recitantē: ipſaq̧ oīa ſibi dimiſſa in ipſius
aque lotione promittentē: aſſerēs ſe vere ⁊ nō
ficte in xp̄m credere: ⁊ pro ipſo mori paratum
eſſe. Cum aūt diocletianus hec audiēs a prin-
cipio quidem ip̄m fingere credens: ſed poſtmo
dum ipſius animi veritatē comperiēs indigna
tus acriter: geneſium fuſtibus grauiſſime cedi
fecit: deinde in carcerē trudi. Altera vō die tra
didit eum pluriano prefecto: vt aut eum ſacrifi
care compelleret: aut diuerſis penis interime-
ret: qui geneſium ſacrificare nolētem: iuſſit in
equuleo leuari: ⁊ lāpades ad latera eius appli-
cari: ipſe vō xp̄m conſtantius inuocabat. Que
cum prefectus diocletiano retuliſſet: iuſſit eū
capite cedi. Qui decollatꝰ eſt: ⁊ in ciuitate are-
lateñ. ſepultus. viij. kalen. ſeptembris.

¶ De ſanctis Euſebio Vincentio ⁊
ſociis martyribus. Cap. cxi.

Euſebius: vi
cētius: pegrinꝰ: ⁊ ro
manꝰ martyres rome
paſſi ſunt tpe cōmodi imperato-
ris ſub vitellio vrbis p̄fecto.
Cum eū p̄fatꝰ imperator die nata
lis ſui indutꝰ pelle leonis cū oī
pplo romano hercli ſacrifica